

Necròpolis de la Bòvila de Can Vallès

El Bruc

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Prop del Bruc de Baix. Sud est del terme. N-II , km 578,1; passat Can Marquès, a mà esquerra.
Emplaçament	Conjunt de sepultures situades en l'espai de la bòvila de Can Vallès.
Alçada:	440
Coordenades:	
Latitud:	41.57494
Longitud:	1.79062
UTM Est (X):	399177
UTM Nord (Y):	4603290

Classificació

Número de fitxa	08025 - 148
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Estil / època:	Neolític
Any	- 3000
Estat de conservació	Dolent
Protecció	Inexistent
Número inventari	CCAA núm. 3345
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Productiu
Titularitat	Privada
Titular:	002008100CG09D0001OI
Fitxes associades:	
<u>Can Vallès</u>	
Autoria de la fitxa	Gemma Estrada i Planell i Xavier Rota i Boada

Descripció

Lloc d'enterrament col·lectiu situat en un espai de producció industrial. Actualment no se n'aprecia cap rastre evident però cal preservar l'espectativa arqueològica.

Història

Des de finals del segle XIX es té constància que en aquesta bòvila s'hi efectuaven troballes esporàdiques de sepultures de fossa. La primera troballa és la documentada per Martorell i Peña el 30 de desembre de l'any 1889, consistent en un sepulcre de fossa oberta en l'argila del sòl, cobert per una llosa que era col·locada sobre el crani del difunt. Segons les informacions de Martorell i Peña l'esquelet de la fossa es va desfer en entrar en contacte amb l'aire. El material arqueològic del seu interior es va dispersar: Al Club Muntanyenc de Barcelona hi va anar una destrat de bassalt i al Museu de Montserrat s'hi va dipositar un gra de cal·laïta en forma d'oliva, un gra discoïdal de pedra calcària blanca amb perforació bicònica, un còdol petit de pedra marró, pla i oblong que serviria de penjoll i dues destrals de pedra polida que segons J. Corominas una era de micacita i l'altra d'amfibolita. L'any 1923 el propietari de la bòvila va regalar a J. Corominas i al P. Adeodat F. Marcet dues destrals de pedra polida i un gra de collar amb destí al Museu de Montserrat. La segona sepultura descoberta va aparèixer molt a prop del forn de la bòvila, a uns 1,85 metres de profunditat, coberta per una llosa de la mateixa pedra conglomerada del terreny. L'esquelet estava intacte, col·locat panxa enlaire amb el braç dret sobre el pit i l'esquerre estirat al llarg del cos amb la mà sota el fèmur esquerre. Les cames estaven encongides i plegades pel genoll. L'aixovar funerari, conservat al Museu de Montserrat, consistia en nou grans de cal·laïta en forma d'oliva provistos de perforació bicònica, tretze grans de collar de cal·laïta discoïdals, 141 grans de collar de pedra calcària blanca discoïdals i amb perforació bicònica, dos ganivets de sílex de color marró de secció trapezoidal, una destrat de pedra polida de secció ovalada, una destrat de pedra polida de forma trapezoidal i secció ovalada, una destrat de pedra polida de forma triangular i secció ovalada i dos punxons d'os polits trencats i enganxats modernament.

Bibliografia

ESTRADA I PLANELL, Gemma (1991). El Bruc: El medi, la història, l'art. PAM.
MAÑÉ I SABAT, A. (1989). Els pobladors prehistòrics de Montserrat i les seves rodalies. Federació Catalana d'Excursionisme. Barcelona.

